

Larix decidua 'Puli'

Hoogte	afhankelijk van enthoogte, vormt geen harttak
Breedte	2-3m
Kroon	breed treurend, open kroon, grillig groeiend
Schors en takken	grijs, roodbruin
Blad	groen
Herfstkleur	geel
Bloemen	roodbruin, gelig, bloeit in april
Vruchten	soms roodbruine bolvormige kegels
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	kleigrond, lemige grond, zandgrond, kalkrijke grond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	3 (-40,0 tot -24,5 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Toepassing	kleine tuinen, patiotuinen
Vorm	hoogstam boom, hoogstam conifeer, solitaire conifeer
Oorsprong	1972 door Miklòs Jòzsa in Hongarije gevonden. Omstreeks 1990 werd 'Puli' in de rest van Europa verspreid

Larix decidua 'Puli' vormt een kleine boom met sterk afhangelende takken en twijgen. Deze cultivar vormt geen doorgaande harttak en de hoogte is daarom afhankelijk van de enthoogte. Meest opvallend aan 'Puli' is het zeer karakteristieke uiterlijk. In tegenstelling tot sommige vormen van 'Pendula' zijn de takken van 'Puli' iets bochtig. De takken zijn relatief dun. Door deze kenmerken ontstaat een duidelijk informelere en sierlijkere habitus. Aan de langere twijgen staan de naalden verspreid, aan kortloten staan ze in bundels, typisch voor Larix. De naalden zijn grijsig groen en kleuren in de herfst geel voordat ze afvallen. 'Pendula' kan het best worden toegepast op licht basische gronden. Verdraagt geen verharding en is vooral geschikt als solitair in (kleine) tuinen, parken, begraafplaatsen, etc. Goed windbestendig en zeer winterhard. Werd omstreeks 1972 door Miklòs Jòzsa in Hongarije gevonden. Omstreeks 1990 werd 'Puli' in de rest van Europa verspreid. In Hongarije was het toen al een vrij algemeen gekweekte plant. Winterhardheidszone: 3